

Der var om mig umanerlig rift (Julie Bernards sang af "Han er gruelig gal".)

Tekst: Adolph Recke,
Melodi: E. Horneman

1.

Der var om mig umanerlig rift
og derfor så blev så tidlig gift,
jeg fik mig en mand
med ånd og forstand,
og penge det havde han.
vi levede i sus og dus,
vi gav dinerer, førte hus,
og altid gik det magnifique
indtil istykker det gik.

//: Hver uge holdt vi bal med glans,
for passioneret jeg er for dans,
ja vi holdt dans hvert øjeblik,
så sluttelig bag vi af dansen gik ://
(Gentages)

2.

Min mand blev lagt udi sorten jord,
og derpå jeg fik dette postkontor.
Skønt emancipert,
det var dog genert,
jeg følte mig isolert.
Til dansen stadig stod min hu,
for dengang var jeg slank endnu.
På bal mabile jeg gik hver kveld,
og det var netop mit held.

//: En aften i en quadrille,
der var den himmelens vilje,
jeg skulle finde en romeo,
der røvede julies hjertero. ://

3.

I aner ikke, I kvinder bly,
den fryd ved at få sig en mand påny.
Uagtet det går
mod vinteren, får
man pludselig liflig vår.
Og julie bli'er til en Ninon,
Der holder sig så ung og fjong,
Så forårsfrisk og altid ens,
og let hun bliver tilbens.

//: Og hvis min mand skulle falde fra,
nå herregud, det kan hænde, ja
så vil jeg ikke mig hænge endda,
for der er nok flere, hvor han kom fra. ://

